

Anna Boučková

Farní sbor v Praze – Kobyliších a kostel sv. Josefa v Senetářově jako paralelní příběhy a současný pohled na tyto stavby

Posudek bakalářské práce

Práce Anny Boučkové je zaměřena na zkoumání „paralelních životopisů“ dvou pozoruhodných sakrálních staveb – farního sboru v Praze – Kobyliších a kostela sv. Josefa v Senetářově. V úvodu práce autorka podrobně zkoumá situaci církví na sklonku šedesátých let a obecné podmínky pro vznik sakrálních staveb v ČSSR. Následuje analýza důsledků druhého vatikánského koncilu a stručné zmapování poválečné sakrální tvorby. U zkoumaných kostelů jsou vždy nejprve nastíněny předpoklady jejich vzniku, osvětlen výběr architekta, který je podrobně představen a následně popsána realizace včetně analýzy architektury, vnitřní výzdoby i okolností jejich uvedení do provozu. Po společné hodnocení obou realizací následuje část věnována jejich „druhému životu“, která je dovedena až do současnosti.

Předložená práce je vyvážená a komplexní. Idea srovnat dvě stavby, které nespojují přímé umělecké či společenské vazby, ale pouze okolnosti vzniku a vůle k mimořádnému činu navzdory době, se ukázala jako mimořádně nosná. Zásadním přínosem práce je zmapování okolností vzniku kobylišického sboru, který nebyl – na rozdíl od známějšího senetářovského kostela – dosud patřičně zpracován a zdůrazněn. Přímý kontakt domácího prostředí s vynikajícím švýcarským tvůrcem Ernstem Giselem je z hlediska tehdejšího architektonického dění naprosto výjimečný. Autorce se skvěle podařilo nejen osvětlit okolnosti vzniku stavby, ale také zachytit reflexi díla, které bylo jako výjimečné vnímáno samotným tvůrcem.

Přestože ambicí práce bylo zejména porovnat dvě konkrétní stavby, výsledek tento skromný cíl výrazně přesáhl. Práce je skvělou sondou do zlomového dějinného okamžiku, v němž bylo možno obdobné stavby nejen naplánovat, ale také důsledně zrealizovat. Zdařilá je i architektonická analýza obou staveb, které pozoruhodným způsobem reflektovaly soudobé západoevropské tendence. Možná že právě zde by byl prostor pro důležitější prohloubení práce: srovnání autentického západoevropského architektonického výkonu s poněkud eklektickou skulpturální variací na „le corbusierovské“ téma možná vypovídá o tehdejší vztahu k západním vzorům více, než by se na první pohled mohlo zdát – a to nejen kvůli tomu, že domácí autor byl spíše výtvarný umělec, který své expresivní výtvarné pojetí rozšířil i na architekturu. Stejně tak by asi bylo možno dále kriticky diskutovat o proměně kobylišického sboru v 90. letech, kde porovnání původní stavby s dnešním stavem ukazuje, že tento dobově ceněný architektonický výkon možná stavbě ubral více kvality, než se tehdy zdálo.

Předložená práce je dle mého soudu velmi kvalitní a rozhodně splňuje nároky, kladené na bakalářskou práci. S radostí ji doporučuji k obhajobě a jako hodnocení navrhuji výborně.

V Praze, dne 3. 9. 2019.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.